

Hermetiska Studier

Alpha et Omega Tempel Nr.9
av Gryende Morgonrodnaden

Magi – en definition

Frater S.:R.:

Föreläsning Nr. 4

Magi – en definition

Magi är framför allt ett system av andliga övningar som syftar till att väcka och bibehålla en process av personlighetsutveckling som syftar till att leda till ett andligt uppnående som kan kallas för ”upplysning” eller ”illumination”. Med detta så menas en förening av ”egot” eller jaget med Det Högre Självet; ett medvetandegörande av Självet i den vardagliga och personliga medvetandenivån varigenom ”egot” ger plats åt det gudomliga istället för det individuella. En mera korrekt benämning är *Teurgi*, eller Högre Magi; ett system av rituella andliga övningar som syftar till att åkalla det gudomliga i människan, att väcka gudsgnistan till fullt liv i personligheten.

Magi handlar alltså *inte* om vad vi i vardagligt tal menar med trolldom; att använda trollformler och kasta besvärjelser för att erhålla fördelar i denna världen eller åsamka olycka över någon annans liv. Det handlar inte heller främst om att orsaka några mirakel; att bota någon från cancer genom handpåläggning, eller att offentligt förevisa fantastiska paranormala eller klärvoajanta förmågor, även om denna typ av ”mirakelmagi” är fullt möjlig för en fullkomnad Adept. Denna form av magi, vilket kallas *taumaturgi*, utgör också en del av en initierads magiska träning men behöver alltid ställas under ett teurgiskt högre syfte för att inte degraderas till en simpel lågmagi.

Man kan jämföra Högre Magi med mystik. Även om de andliga teknikerna skiljer sig åt till en viss del så är det egentliga och yttersta målet det samma som de som ställs av Katolska Kyrkans Karmelitbröder eller Benediktin-munkar i väst, Sufier i mellanöstern, såväl som österlandets Yogis och de Buddistiska munkarna i Tibet.

Vidare är Teurgin framför allt en subjektiv historia och bildar främst en form av andlig psykologi. Det handskas framför allt med psykiska och andliga krafter av en arketypisk karaktär i Magikerns psyke, själ. Dessa krafter är dels psykologiska, och kan jämföras med de processer och fenomen som kan upplevas i traditionell psykoterapi, men de kan även väcka och åkalla fysiskt påtagliga krafter som känns tydligt i kroppen. Sålunda ämnar magin skapa en större samklang mellan kropp och själ. På så sätt kan den västerländska Magin jämföras med österländska tekniker såsom Qi-Gong, vilket på samma sätt syftar till att väcka och styra eteriska och påtagligt fysiska krafter. Man kan även jämföra den med Yoga och främst med Kundalini-yoga, och de krafter som associeras med den s.k. ”ormkraften”, vilket påverkar både kropp och psyke.

Sannerligen brukar man ibland kalla Qabalah, den lära och doktrin som ligger till grund för den Ceremoniella Magin, för ”västerlandets yoga”. Detta är en passande titel eftersom de båda delar på samma mål att genom en metodik ämna disciplinera sinnet och frammana oerhörd tankekraft. Denna tankekontroll, och de respektive praktiska disciplinerna, frammanar i sin tur psykisk eller andlig kraft och energi, vilket påtagligt skapar förändringar i kroppen och i sinnet. Dessa subjektiva upplevelser delas av så gott som alla som ägnar Magin den tillbörliga tiden och disciplinen som krävs. Resultaten är så gott som garanterade, men för empirisk verifiering måste man uppleva detta själv.

Traditionen, såsom den inom Golden Dawn, finns där för att den har visat sig vara effektiv i att nå dessa resultat. Den är ett hjälpmedel till att föra individens medvetande i en gemenskap med sin Gud och att till fullo väcka de arketypiska krafterna i dennes energikropp (aura) och fysiska kropp. Även om vi här har att göra med personliga erfarenheter och individuell empiri av typen anekdoter så bildar de för utövaren

omisstagliga bevis för att dessa arketypiska krafter existerar och påverkar oss psykiskt (själsligt) och fysiskt (kroppsligt). Jag har hört flera fall där utövare har upplevt kroniska besvär i kroppen bli antingen lindrade eller helt botade som ett led i ett regelbundet utförande av dessa andliga övningar.

Vad som för mig är helt odiskutabelt är att ett system av invigningar såsom i Golden Dawn leder till en process som följer olika teman som hör samman med de olika Grader som följer på dessa invigningar. Detta beror naturligtvis på individens hängivelse och disciplin (enbart invigningarna är ej tillräckliga) men i de fall där mina studenter har hållit sig strikt till den magiska disciplinen har det varit lätt att se en arketypisk process utveckla sig. Mina egna erfarenheter av en dylik initiativisk process bekräftar detta. Ehuru processen alltid är individuell och personlig (vi har vår egen ryggsäck att bearbeta och olika förutsättningar på vår väg mot uppnående) så är det slående hur ändock de olika gradernas temata stämmer väl överens med den personliga processen.

Sedan har vi att förhålla oss till påståendet att man även kan åkalla krafter som finns *utanför* sig själv. Denna aspekt av den magiska traditionen baserar sig på den gamla hermetiska föreställningen om att människan, *mikrokosmos*, är en avbild eller replika i miniatyr av världen omkring henne, *makrokosmos*. Det vi gör i och med vår egen själ och kropp måste ge återklang i världen i stort. Sålunda finns en föreställning om att även yttre objektiva krafter åkallas och förenas med energikroppen hos Magikern i samband med att dennes egna personliga krafter väcks till liv. Därför syftar Teurgin till att förena magikerns mikrokosm med universums makrokosm och strävan efter enhet är av nödvändighet tvåfaldig; *att förena det högre med det lägre och det yttre med det inre*. Denna "objektiva" aspekt av traditionen är naturligtvis mycket svårare att verifiera eftersom det är svårt att hålla isär personliga och subjektiva upplevelser från de objektiva. Jag presenterar dock förslag till bevis angående de objektiva fenomenens existens nedan.

Oftast utför man Magin i sin personliga kammare och då blir naturligtvis upplevelsen högst personlig och subjektiv. Men emellanåt, när man utför en ritual tillsammans, kan ibland majoriteten uppleva att kammaren man arbetar i uppfylls av en kraft. Andra gånger upplever man högst personliga upplevelser som skiljer sig åt från individ till individ. Denna upplevelse som bekräftas av andra, som tillsammans har deltagit i en ritual, kan bekräfta att även andra krafter förutom de rent personliga kan väckas till liv genom Ceremoniell Magi.

Ett annat och ofta slående fenomen i grupprituella sammanhang är när man utför experiment av klärvoajans tillsammans. Med klärvoajans så menas tekniker varmed själen eller psyket delvis tillåts att färdas bortanför det egna subjektet och energikroppen (auran) till en annan plats på mer exalterade plan, det s.k. *astrala*. I vardagligt tal kallas det för "astralprojektion". Det är snarare en regel än undantag att flera personer i (ibland majoriteten av) gruppen erfar händelser eller möter symboler som har slående likheter sinsemellan. Detta kan ses som ytterligare försiktiga empiriska "bevis" på att magin inte är en rent subjektiv historia. För dem som upplever magiska fenomen och upplevelser tillsammans med andra är det lätt att dra sådana slutsatser. Dock får man inte glömma bort att skiljelinjen mellan det subjektiva och objektiva inte är så skarpt i det astrala; gemensamma symboler och upplevelser blandas ofta med de rent personliga.

Ibland talas det om Magins två vägar, den ena "vänstra handens väg" och den andra "högra". I detta sammanhang diskuterar man även om "mörk" (eller "svart") respektive "ljus" (eller "vit") Magi. Allt som ofta associeras magi också med

demonbesvärjelse. Faktum är att man arbetar med demoner i båda dessa vägar, dock utifrån två diametralt motsatta perspektiv. Den ”vänstra handens väg” eller den s.k. mörkermagiska vägen arbetar uteslutande med demoniska krafter och utanför den religiösa sfären. Den är ofta agnostisk och i sina mer kaosmagiska uttryck förnekar den även en gudomlig plan. Det är istället människans uppgift att bli sin egen gud och behärska naturens krafter för sina egna själviska syften; den vänstra handens väg är hyper-individualistisk. Annorlunda är det med den högra handens väg eller den Högre Magins väg – Teurgin. Denna arbetar inom den religiösa sfären och främst med gudomliga och angeliska krafter vilket syftar att fylla ut egot med Det Gudomliga Självet. Man räds som Teurgist inte möjligheten att förinta sitt ego, att upplösa sin individualitet, som ett led i den Magiska processen.

Så angående nyttan med eller vilket synsätt man väljer att ha på demoner beror det hela på vilket syfte man har med Magin. Det enkla svaret är att om du strävar efter Ljuset eller din personlige Gud så kommer du hålla demonerna på armlängds avstånd, i alla fall initialt. De skyr nämligen ljuset och vill inte bli sedda; bättre är att påverka oss omedvetet. Men till slut kommer de inte kunna hålla sig ifrån ljuset och tvingas att komma upp till den medvetna ytan som ett led i den magiska-initiatoriska processen. Detta är en nödvändigt smärtsam samtidigt som en säker väg mot självkännedom. Den förståndige Adepten vet nämligen att demoner förr eller senare måste tas i tu med, men att det hör till ganska exalterade nivåer av invigning. Det yttersta målet med Teurgi är att underkasta sina inre demoner det gudomliga Ljuset, att ställa dem under den Gudomliga Viljans kontroll. Detta kräver att de dras fram ur sina mörka skrymslen, rökas ut ur sina hålor, och integreras i det medvetna jaget.

En del dras till Magin bara för att de har upptäckt att vissa i samhället framgångsrika människor har ägnat sig åt den, eller nyttjat vissa av dess principer. Detta är dock i grunden en felaktig utgångspunkt. Sann Magi har inget med världsliga framgångar alls att göra egentligen. Det handlar om personlighetsutveckling, en kultivering av sig självt så att man kan bli en mer adekvat mottagare av det gudomliga Ljuset. Magi som framgångsfilosofi är alltså något som tolkas på diametralt olika sätt av invigda och oinvigda. Förvisso finns vissa berömda män och kvinnor som har använd vissa grundläggande ockulta principer för att nå framgång (på en nivå med framgångsfilosofier som ”The Secret”). Men, och detta är ett stort MEN....

Om man skall vara framgångsrik inom Magin eller Teurgin måste man ha helt andra kriterier än de som mäts med en materiell och världslig måttstock. Jag skulle snarare säga att de flesta som har varit framgångsrika inom sin Magi av sin omgivning anses vara tämligen misslyckade. Många har slutat sina dagar i ”fattigdom”. Vad de flesta människor missar är att det finns andra sätt att se på ”rikedom”. En rik och framgångsrik själ behöver inte alls vara en industrimagnat, eller framgångsrik filmstjärna. De som följer den Högmagiska Vägen är i regel anonyma och gömmer sig bakom en relativ anspråkslöshet. De är dock framgångsrika i sitt självförverkligande, både i sitt andliga liv och i sitt yrkesliv. Det är bara det att de yrken man föredrar såsom Magiker sällan värderas speciellt högt bland allmänheten. Det är relativt få Magiker som har gått på handelshögskola eller tekniska högskolor. Snarare har Magikerna med akademisk examen studerat på olika humanistiska, beteendevetenskapliga och samhällsvetenskapliga fakulteter. Jag skulle vilja våga påstå att yrken som enbart värderar framgång och lycka

med plånboken snarare är ett hinder än ett mått på verklig andlig framgång, och egentlig framgång i Magi.

Å andra sidan är det ett faktum att de personer som historiskt och genom generationer har förvaltat den västerländska esoteriska traditionen som regel tillhör den europeiska adeln. Detta beror naturligtvis inte på att de har nått denna världsliga status pga. sina esoteriska tillämpningar utan att det i fordom endast var adelsmän som hade tillräckligt med pengar att finansiera sitt esoteriska intresse och framför allt var tillräckligt ekonomiskt oberoende att ägna all den tid som krävs för detta arbete. De ekonomiska och sociala framstegen under det senaste decenniet har inneburit att en större andel ”ofrälse” har kunnat ägna sig åt den esoteriska vägen.

Sammanfattningsvis måste man dra slutsatsen att Magin i grunden är neutral och i sig självt värdebefriat. Det är ett redskap och precis som med alla verktyg så är det människan som brukar det som inger det ett värde och ett syfte. Sålunda kan du bruka Magi till att skapa dig vissa fördelar i världen, om du hyser dessa ambitioner. Men å andra sidan ger Magin dig möjligheten att befria dig från materians band och bejaka andligheten, att göra dig till *mer än människa*. Magin har potentialen till att emancipera dig och föra dig i fas med varat, förena dig med din Gud. Det är detta sista perspektiv som man hyser inom den tradition som har kommit att kallas för Golden Dawn eller *Gryende Morgonrodnaden*.